

curțile cetățenilor și luați cai și arme; și decă vre-unul din stăpêni se încerca, din nenorocire, a se împotrivi la această hoțiă fățișă, era espusă a suferi maltratările cele mai neomenóse.

Savva din partea sa, tăinuindu-și schimbarea politiceii sêlle, se conducea cu multă dibăcie în affacerile sêlle esterióre, așteptându ocaziune favorabilă; nu lipsea ênsé d'a se duce neîncetată atâtă la Ipsilante câtă și la Tudor, și a le raporta despre jafurile comise în tóte ăillele de către oștenii loră. Dreptă acesta 'i se și dette, de către amênduoi, ordină d'a publica prin orașă că, ori unde voră intra oștenii cu forța, séu d'intr'ai unuia séu d'intr'ai altuia, pentru furtișéguri, să 'i allunge stăpêni caseloră séu cu arme séu prin veri-ce altă miđlocă voră putea, fôră nici uă frică séu sfiială. Astă-felă, după publicarea acestui ordină din partea lui Savva, se mai împuțină óre-cum gróza deprădăriloră.

Orașulă Bucureșci ênsé devenisse prada oșteniloră nedisciplinați și ală anarhiei crescênde. Capii oștiriloră, adunate în acestă orașă, nu găséu, se vede, nici măcară ună momentă d'a se putea chibzui și lua măsuri mai energice pentru înfrânarea abuzuriloră comise de către ostașii loră, cari, în realitate, nu erau de câtă uă adunătură de mercenari de diferite naționalități și condițiuni sociale. Cu modulă acesta, pe de uă parte lăsaă pe neno-